

Legea economiei circulare - priorități pentru o economie circulară competitivă, rezilientă și predictibilă în UE

Iulie 2026

SITUAȚIA ACTUALĂ¹

Gradul de circularitate rămâne scăzut. Doar 12,2% din materialele utilizate în UE au provenit din surse reciclate în 2024 - cea mai mare pondere înregistrată până acum, dar cu doar 1,5 puncte procentuale peste nivelul din 2010. Clean Industrial Deal (Pactul Industrial Curat) a ridicat ținta UE pentru 2030 la 24%; în ritmul actual, UE nu este pe drumul cel bun pentru a o atinge.

Utilizare mare și inegală a resurselor. UE generează aproximativ 5 tone de deșeuri pe locuitor, anual (2.233 milioane de tone în total, 2022). Performanța în materie de circularitate diferă puternic între statele membre, de la 32,7% în Țările de Jos la 1,3% în România.

Reciclarea deșeurilor municipale a stagnat. 48,1% din deșeurile municipale au fost reciclate în 2024, față de 43,0% cu un deceniu în urmă, dar practic neschimbat față de 2023 - ceea ce indică faptul că factorii limitativi sunt calitatea sortării, colectarea separată și cererea de pe piața secundară, nu doar volumele colectate.

OPORTUNITATEA ECONOMICĂ

Un potențial semnificativ, în mare parte neexploatat. Activitatea din economia circulară reprezintă astăzi doar circa 2% din PIB-ul și ocuparea forței de muncă din UE (OCDE). Comisia Europeană estimează că măsurile de eco-design, prevenire a deșeurilor și reutilizare ar putea economisi întreprinderilor din UE până la 600 de miliarde EUR pe an, în timp ce un câștig de 30% în productivitatea resurselor până în 2030 ar putea adăuga aproape 1% la PIB-ul UE și crea 2 milioane de locuri de muncă.

Beneficii potențiale de ordinul trilioanelor de euro. Modelarea realizată de Ellen MacArthur Foundation/McKinsey estimează beneficiul economic net al adoptării economiei circulare la până la 1,8 trilioane EUR pentru Europa până în 2030 (0,6 trilioane EUR din economii directe de resurse, 1,2 trilioane EUR din beneficii mai largi, non-resurse și externalități) - echivalentul unui câștig de PIB de până la 7 puncte procentuale față de traiectoria actuală.

Dar valorificarea acestui potențial necesită investiții. Agenția Europeană de Mediu (EEA) estimează un deficit anual de investiții de aproximativ 82 de miliarde EUR până în 2040 față de obiectivele deja adoptate în materie de economie circulară; Trinomics (2024) estimează necesarul anual total de finanțare la nivelul UE la circa 55 de miliarde EUR. Finanțarea BEI pentru proiecte de circularitate a atins doar 3,8 miliarde EUR în perioada 2019-2023, subliniind decalajul dintre ambiție și fluxurile actuale de finanțare - un context relevant pentru calibrarea oricăror noi obligații în raport cu ritmul de dezvoltare a infrastructurii.

Surse: Eurostat, Rata de utilizare circulară a materialelor (2025); Eurostat, Statistici privind deșeurile municipale (2026); Eurostat, Statistici privind deșeurile (date 2024); Eurostat, Investiții private, locuri de muncă și valoare adăugată brută asociate sectoarelor economiei circulare; Agenția Europeană de Mediu, Raportul de monitorizare al celui de-al 8-lea Program de acțiune pentru mediu (2025) și Unlocking the circular economy: investment needs, barriers and enabling conditions (2024); OCDE, The Circular Economy in Cities and Regions of the European Union (2025); Comisia Europeană, Planul de acțiune pentru economia circulară; Ellen MacArthur Foundation / McKinsey, Growth Within: A Circular Economy Vision for a Competitive Europe (2015); Banca Mondială (2022, piața remanufacturării); Trinomics (2024, necesarul de finanțare).

Potențial de creștere la nivel sectorial. Piața europeană a remanufacturării este estimată să crească de la 31 de miliarde EUR în prezent la 100 de miliarde EUR până în 2030, creând aproximativ jumătate de milion de locuri de muncă; peste 4 milioane de persoane erau deja angajate în sectoarele economiei circulare din UE (reciclare, reparații, reutilizare) în 2021.

Mesaje-cheie

Plasarea Pieței Unice și a pieței materiilor prime secundare în centrul CEA. Fundamentarea Legii pe un temei juridic de piață internă (articolul 114 TFUE) și asigurarea unei armonizări reale a normelor privind răspunderea extinsă a producătorului (EPR), a criteriilor privind încetarea statutului de deșeu (End-of-Waste) și a cerințelor privind transportul deșeurilor - cea mai importantă pârgă de care dispune CEA pentru a reduce costurile, a debloca investițiile și a crește ponderea materiilor prime secundare din UE de la 12% către ținta de circularitate de 24%.

Asigurarea unui acces echitabil și prioritar la materia primă (*feedstock*). Diferențierea PET și a altor materiale plastice destinate contactului cu alimentele de fluxurile de plastic mixt, precum și protejarea deșeurilor strategice de aluminiu (doze de băutură uzate - UBC) împotriva scurgerilor, prin măsuri specifice, compatibile cu comerțul internațional.

Reducerea inteligentă a diferenței de preț dintre materialele virgine și cele reciclate.

Explorarea unor stimulente fiscale, operaționale și bazate pe inovare, susținute de evaluări de impact solide, înainte de introducerea unor noi măsuri fiscale sau penalități.

Consolidare înainte de adăugare. Permitea ca SUPD, PPWR, WEEE și Regulamentul privind bateriile să își producă efectele înainte de a adăuga noi obligații; CEA ar trebui să închidă lacunele rămase și să asigure predictibilitate juridică, nu să dubleze normele existente.

Armonizarea EPR structural, nu doar administrativ. Concordia propune cinci principii structurale pentru EPR: autorizarea PRO pentru mai multe fluxuri de deșuri (multi-flow), transferul clar al dreptului de proprietate asupra deșeurilor colectate, eco-modularea minimă obligatorie, un mecanism de tip casă de compensare (clearing-house) pentru piețele competitive și contracte cu durată minimă între PRO și autoritățile locale.

Crearea unei cereri de piață durabile pentru materiile prime secundare. Susținerea cererii prin criterii de achiziții publice bine calibrate, măsuri fiscale specifice și cerințe privind conținutul reciclat, aplicate selectiv și doar după o evaluare de impact.

Asigurarea unei aplicări riguroase și a unor condiții de concurență echitabile la nivel global. Produsele vândute pe piața UE, inclusiv prin intermediul piețelor online, trebuie să respecte aceleași cerințe ca și bunurile produse în UE, cu o aplicare riguroasă și consecventă în toate statele membre.

1. Context: un proces ambițios și urmărit îndeaproape

Legea economiei circulare (CEA) a fost anunțată de președinta Comisiei Europene, Ursula von der Leyen, în *Orientările politice 2024-2029* și este în curs de pregătire printr-o evaluare de impact susținută de un proces amplu de consultare a părților interesate. Comisia a indicat că propunerea CEA este așteptată după vara anului 2026, cu adoptarea și intrarea în vigoare preconizate în 2027.

Ambiția centrală anunțată a inițiativei este de a crește ponderea materiilor prime secundare utilizate în economia UE de la aproximativ 12% în prezent, departe de ținta actuală de circularitate de 24%. Concordia sprijină această ambiție și dorește ca CEA să reușească și să asigure eficiență, reziliență și un impact pozitiv asupra mediului - dar succesul va depinde de măsura în care CEA elimină barierele reale din calea circularității, în loc să adauge noi straturi de complexitate peste un cadru legislativ care, în mai multe sectoare, abia începe să dea rezultate.

Dacă este realizată corect și ancorată în Piața Unică, CEA poate concilia simultan obiectivele UE privind competitivitatea, reziliența și mediul.

2. Plasarea Pieței Unice și a pieței materiilor prime secundare în centrul CEA

Dintre toate obiectivele aflate în discuție pentru CEA, Concordia consideră că finalizarea unei piețe unice UE veritabile pentru materiile prime secundare este prioritatea cu cea mai mare valoare și cel mai mare efect de pârghie. Materialele care nu pot circula previzibil și la costuri accesibile peste granițe în UE nu pot fi reciclate la scară largă, nu pot atrage investiții pe termen lung și nu pot concura la preț cu materialele virgine. Rezolvarea acestei probleme este o condiție prealabilă pentru aproape toate celelalte obiective ale Legii, inclusiv aspectele legate de materia primă, costuri și cerere abordate mai jos în acest document.

2.1 O bază juridică mai solidă: articolul 114 TFUE și armonizarea deplină a pieței unice

Fragmentarea descrisă mai jos nu este doar o problemă de proiectare a politicilor; este, în esență, o problemă de temei juridic. Concordia se alătură consensului larg din mediul de afaceri - o piață unică funcțională pentru materiile prime secundare necesită ca CEA să fie fundamentată pe un temei juridic de piață internă, articolul 114 TFUE, și să asigure o armonizare reală în trei domenii conexe: normele EPR (secțiunea 2.3), criteriile privind încetarea statutului de deșeu (End-of-Waste) (secțiunea 2.4) și cerințele privind transportul deșeurilor. Un temei juridic exclusiv de mediu riscă să perpetueze actualul mozaic de 27 de regimuri naționale și ar slăbi eficacitatea CEA ca instrument al pieței unice.

Procedurile de transport al deșeurilor merită o atenție specială, alături de armonizarea EPR și End-of-Waste. Procedurile actuale de notificare pentru mai multe fluxuri de deșuri, inclusiv deșeurile de baterii și materialele plastice nepericuloase mixte, generează aprobări imprevizibile și întârzieri logistice care afectează direct disponibilitatea materiei prime. Concordia sprijină simplificarea acestor proceduri prin digitalizare, o abordare simplificată de tip "green-listing" (listă verde) pentru fluxurile de deșuri nepericuloase bine caracterizate și un Sistem Digital UE de Transport al Deșeurilor funcțional, însoțite de o aplicare bazată pe risc, care concentrează controalele pe fluxurile cu risc ridicat și pe operatorii neconformi, nu pe încetinirea transporturilor conforme și bine documentate.

2.2 De ce fragmentarea este principala barieră

În ciuda a zeci de ani de legislație UE privind deșeurile, piața internă a materiilor prime secundare rămâne fragmentată pe linii naționale. Un producător care vinde în mai multe state membre trebuie astăzi să se

Înregistreze separat la fiecare registru național EPR, să utilizeze formate de date și calendare de raportare diferite și să mențină procese de conformitate paralele și relații separate cu fiecare organizație de răspundere a producătorilor (PRO) în parte. Statutul de încetare a statutului de deșeu (End-of-Waste) se decide de la o țară la alta: un material tratat ca produs într-un stat membru poate fi în continuare clasificat drept deșeu în altul, iar procedurile și criteriile nu sunt adesea nici ușor accesibile, nici supuse unei recunoașteri reciproce clare. Rezultatul este un nivel ridicat de costuri de conformitate, în mare parte fixe, care afectează cel mai mult IMM-urile și vânzătorii transfrontalieri, precum și o incertitudine juridică ce descurajează investițiile în capacitatea de reciclare a UE.

Amplarea oportunității este semnificativă. Se estimează că un punct unic de intrare digital, care combină înregistrarea armonizată a producătorilor, raportarea armonizată a produselor, transmiterea unică a datelor (once-only) și calcularea modulării taxelor, ar reduce sarcina administrativă. Concordia susține această direcție, cu condiția ca implementarea să reducă efectiv - și nu să adauge - un nou nivel de raportare peste sistemele naționale.

2.3 Armonizarea răspunderii extinse a producătorului (EPR)

CEA reprezintă o oportunitate de a valorifica mai bine și de a armoniza schemele EPR la nivelul UE, pentru a asigura transparență, eficiență și echitate. Armonizarea administrativă - un punct unic de intrare digital - este necesară, dar nu suficientă: fără o armonizare structurală a modului în care sistemele EPR funcționează efectiv pe teren, blocajele naționale vor persista în spatele unei interfețe digitale comune. Pe baza experienței operatorilor din România și validată prin raportare la sisteme comparabile din alte state UE, Concordia propune următoarea abordare:

- **Autorizarea multi-flux pentru PRO**

Directivele sectoriale actuale (PPWR, WEEE, baterii, plastic de unică folosință) creează fiecare propria arhitectură de conformitate paralelă, cu registre, linii de raportare și interfețe instituționale separate pentru fiecare flux de deșeuri. CEA ar trebui să consacre explicit dreptul unui organism de implementare EPR autorizat (PRO) de a gestiona simultan mai multe fluxuri de deșeuri, cu condiția demonstrării capacității operaționale pentru fiecare flux. Beneficiul pentru producători este direct și măsurabil: un singur partener EPR, un singur registru digital, un singur raport - reducând sarcina administrativă, în special pentru IMM-uri.

Două exemple europene ilustrează acest beneficiu. În Belgia, platforma-umbrelă Recydata reunește mai multe organisme EPR distincte, cu personalitate juridică separată, sub un back-office operațional consolidat unic: Valipac (ambalaje, înființat în 2005), Valorlub (uleiuri lubrifiante uzate), Valorfrit (uleiuri și grăsimi de prăjit uzate) și Valumat (saltele), alături de lansarea PV Cycle Belgium pentru panouri fotovoltaice și Recovinyl pentru PVC, cu un sistem EPR pentru textile și o abordare integrată pentru deșeurile din construcții în pregătire. În Austria, grupul ARA preia toate obligațiile producătorilor în cadrul a trei ordonanțe separate - ambalaje, DEEE și baterii - prin entitățile sale ARA AG (ambalaje), ERA Elektro Recycling Austria (DEEE și baterii) și Austria Glas Recycling (ambalaje din sticlă), oferind producătorului un singur partener contractual pentru trei fluxuri de deșeuri reglementate la nivelul UE, chiar dacă piața EPR austriacă în ansamblu rămâne competitivă, cu mai mulți operatori PRO.

- **Transferul clar, din punct de vedere juridic, al dreptului de proprietate asupra deșeurilor reciclabile colectate către PRO**

Directivele UE actuale nu reglementează momentul sau mecanismul prin care dreptul de proprietate asupra deșeurilor trece de la cetățean sau de la unitatea administrativ-teritorială la organizația EPR. Această lacună generează, la nivel național, dispute privind controlul deșeurilor colectate și blochează investițiile operatorilor în infrastructura de reciclare. CEA ar trebui să solicite statelor membre să definească clar momentul transferului dreptului de proprietate și efectele juridice ale acestuia, ca element

constitativ al oricărui sistem EPR, nu ca o chestiune opțională de transpunere. Claritatea juridică pe acest punct este o condiție necesară pentru ca operatorii PRO să investească pe termen lung.

- **Eco-modularea minimă obligatorie a contribuțiilor EPR, pentru toate tipurile de materiale**

Directiva-cadru privind deșeurile permite statelor membre să introducă eco-modularea, dar nu o impune și nici nu stabilește o metodologie minimă. Rezultatul este că mai mult de jumătate dintre statele membre, inclusiv România, nu aplică deloc eco-modulare operațională. CEA ar trebui să stabilească un set minim, obligatoriu, de criterii (reciclabilitate, conținut reciclat, reutilizabilitate, substanțe periculoase) și un prag minim pentru variația tarifului, lăsând statelor membre flexibilitate doar în calibrarea amplitudinii. Fără o obligație minimă, eco-modularea rămâne un instrument opțional care este, în practică, ignorat pe scară largă - iar materialele cu performanțe ridicate, precum ambalajele pe bază de fibre, care combină deja rate ridicate de reciclare cu peste 70% conținut reciclat, continuă să nu fie recompensate în structurile naționale de taxe.

- **Un mecanism de tip casă de compensare (*clearing-house*) pentru echilibrarea concurenței între schemele EPR**

În statele membre cu sisteme EPR competitive (mai mulți operatori activi pe același flux de deșuri), concurența negestionată concentrează sistematic operațiunile în zonele urbane cu costuri de colectare reduse și duce la abandonarea zonelor rurale cu costuri mai ridicate. CEA ar trebui să solicite statelor membre cu sisteme multi-operator să instituie un mecanism digital, transparent și auditat anual de echilibrare financiară (o casă de compensare sau un mecanism echivalent), astfel încât beneficiile concurenței să nu se realizeze pe seama acoperirii colectării.

- **Contracte cu durată minimă între operatorii PRO și autoritățile locale**

Relația dintre operatorul PRO și autoritatea locală este reglementată inegal în statele membre, adesea prin contracte anuale sau pe doi ani, insuficiente pentru a justifica investiții în infrastructura de colectare. CEA ar trebui să stabilească o durată minimă de referință pentru aceste parteneriate operaționale (cel puțin cinci ani), cu criterii de selecție transparente și clauze de performanță verificabile. Predictibilitatea contractuală este condiția structurală pentru investițiile private în infrastructura de colectare separată; în lipsa acesteia, decalajul dintre statele membre avansate și cele aflate în proces de recuperare va persista. Aceasta corectează, de asemenea, o asimetrie structurală pe care nicio directivă sectorială nu o abordează în prezent: producătorii poartă obligații de conformitate garantate legal, cu termene și sancțiuni clare, în timp ce îndeplinirea acestor obligații depinde operațional de contracte cu autoritățile locale, care pot expira, pot să nu fie reînnoite sau pot fi renegociate în condiții nefavorabile - un risc care astăzi este transferat implicit de la autoritatea locală, care nu are nicio obligație de performanță, către producător, care nu controlează infrastructura de colectare.

Luate împreună, aceste cinci principii consolidează - punctul unic de intrare și standardele minime de guvernanță și transparență ale PRO deja aflate în discuție pentru CEA, inclusiv publicarea nivelurilor taxelor și a cheltuielilor, interzicerea clară a PRO-urilor deținute sau administrate de stat și menținerea răspunderii individuale a producătorului (IPR) ca variantă de conformitate acolo unde modelele de preluare directă (take-back) sunt deja bine consolidate.

2.4 Încetarea statutului de deșeu (*End-of-Waste*) și subprodusele: deblocarea fluxurilor transfrontaliere

Fragmentarea actuală a criteriilor privind încetarea statutului de deșeu (*End-of-Waste*) și subprodusele între statele membre face ca fluxurile transfrontaliere de materii prime secundare să fie costisitoare și generează incertitudine juridică pentru reciclatori, producători și cumpărătorii acestora. Aceasta este exact tipul de definiție armonizată a deșeurilor și de normă comună pentru fluxurile transfrontaliere de

materiale care reprezintă o condiție prealabilă pentru o piață unică funcțională. Concordia sprijină măsurile aflate în discuție pentru a răspunde acestei probleme: o bază de date UE de transparență care să înregistreze deciziile și criteriile naționale privind EoW și subprodusele; o procedură de recunoaștere reciprocă a determinărilor naționale; și, acolo unde materialele respectă deja normele UE de mediu și de produs, posibilitatea ca reciclatorii și producătorii să evalueze ei înșiși, pe propria răspundere, statutul de EoW/subprodus. Aceste măsuri ar trebui să crească predictibilitatea recunoașterii la nivelul UE și să sprijine investițiile, cu condiția ca autoevaluarea să rămână ferm ancorată în criterii de mediu și de produs clare, definite la nivelul UE.

2.5 Crearea unei cereri de piață durabile pentru materiile prime secundare

Armonizarea normelor privind oferta este necesară, dar nu suficientă: CEA trebuie să genereze, de asemenea, o cerere durabilă pentru materiile prime secundare, astfel încât investițiile deblocate prin armonizarea pieței unice să aibă unde să se îndrepte. Concordia susține o abordare axată pe cerere, construită pe trei instrumente complementare.

În primul rând, criterii de achiziții publice bine calibrate, utilizate selectiv, pe sectoare specifice - în special în construcții și infrastructura publică, unde cererea publică este semnificativă - bazate pe performanța de mediu pe întregul ciclu de viață, nu pe un singur indicator, și concepute astfel încât să rămână accesibile IMM-urilor, fără a crea bariere disproporționate la licitații.

În al doilea rând, măsuri fiscale specifice, precum un tratament TVA bine calibrat pentru produsele cu performanțe de circularitate mai ridicate (a se vedea și secțiunea 5 privind reducerea diferenței de preț dintre materialele virgine și cele reciclate).

În al treilea rând, cerințe privind conținutul reciclat, aplicate selectiv și doar în urma unei evaluări de impact solide, în sectoarele în care acestea sunt fezabile din punct de vedere tehnic, accesibile ca preț și justificate din punct de vedere al mediului - bazându-se pe legislația existentă privind produsele, precum ESPR și PPWR, în loc să creeze un regim paralel.

Cerințele privind conținutul reciclat reprezintă un semnal de cerere puternic, dar unul relativ nediferențiat: în opinia Concordia, acestea funcționează cel mai bine ca instrument complementar, ținând, pentru achizițiile publice și măsurile fiscale, nu ca instrument implicit aplicat uniform tuturor sectoarelor.

2.6 Cererea în practică: cazul hârtiei

O piață unică produce rezultate doar dacă este dublată de o cerere reală. Pragurile de reciclabilitate stabilite prin actele delegate ale PPWR trebuie să reflecte ceea ce infrastructura de reciclare existentă poate procesa efectiv, altfel riscă să submineze eficiența reciclării în loc să o îmbunătățească. În lanțul valoric al hârtiei și ambalajelor, fabricile pot procesa de regulă doar aproximativ 5% conținut non-hârtie, în timp ce în cadrul actual al actelor delegate se discută praguri de până la aproximativ 20%; această discrepanță duce la o eficiență mai scăzută a reciclării, la mai multe rebuturi și la o calitate degradată a fibrei. Criteriile de reciclabilitate ar trebui definite ca "reciclabil la scară industrială": ancorate în capacitatea industrială demonstrată, nu în potențialul teoretic.

Fibra recuperată este deja principala materie primă pentru sectorul hârtiei din UE - aproximativ 60% din materia primă în ansamblu și peste 70% în sectorul ambalajelor. Dacă cererea nu este asigurată, producția de hârtie reciclată devine instabilă, iar fibra este direcționată în afara UE; fibra recuperată nu circulă în prezent eficient în interiorul UE, iar volume semnificative sunt exportate (de exemplu către Turcia), reducând disponibilitatea pentru fabricile din UE. Concordia recomandă prioritizarea conținutului reciclat în ambalaje și introducerea unor măsuri obligatorii pe partea de cerere pentru a asigura utilizarea continuă a fibrei recuperate în producția UE, alături de măsuri care să îmbunătățească circulația și transparența fluxurilor de fibră în interiorul UE. Ambalajele pe bază de fibre și cele din carton ondulat - care combină rate ridicate de reciclare cu un conținut reciclat ridicat și materie primă fibroasă

regenerabilă - ar trebui recunoscute atât ca circulare, cât și ca biobazate, cu un tratament de reglementare proporțional.

În mod specific în România, colectarea separată deficitară la nivelul gospodăriilor continuă să limiteze volumul și calitatea fibrei recuperate și a altor materiale disponibile pentru reciclare. Aceasta este o lacună de implementare la nivel național, nu una legislativă, și ar trebui abordată prin aplicare mai riguroasă, stimulente pentru participare și cerințe de calitate la nivelul statelor membre, completând - nu înlocuind - armonizarea la nivelul UE.

Propunerea este, prin urmare, de a avansa baza de date UE de transparență și procedura de recunoaștere reciprocă pentru statutul de EoW/subprodus; de a ancora criteriile de reciclabilitate din PPWR în capacitatea industrială de procesare demonstrată ("reciclabil la scară industrială"); de a introduce măsuri obligatorii pe partea de cerere pentru a asigura utilizarea fibrei recuperate la nivelul UE; și de a sprijini statele membre, inclusiv România, în închiderea lacunelor privind colectarea separată.

3. Permitearea măsurilor UE existente să își producă efectele înainte de a adăuga altele noi

Mai multe sectoare, în special ambalajele și ambalajele pentru băuturi, funcționează deja în baza unor mecanisme de circularitate solide și recent consolidate, introduse prin Directiva SUP și PPWR. În loc să adauge cerințe suplimentare acestor sectoare, CEA ar trebui să acorde prioritate închiderii lacunelor din domeniile în care mecanisme comparabile lipsesc încă. Această eșalonare este esențială pentru a asigura o tranziție eficientă și credibilă în toate sectoarele, cu predictibilitate juridică bazată pe cadrul legislativ actual.

Acest apel la consolidare este împărțit pe scară largă de industria europeană. CEA ar trebui să intervină doar acolo unde persistă bariere reale și unde acțiunea la nivelul UE aduce o valoare adăugată reală, construind pe acquis-ul existent - Directiva-cadru privind deșeurile, PPWR, Regulamentul privind materiile prime critice, DEEE, Regulamentul privind vehiculele scoase din uz, Regulamentul privind bateriile și Regulamentul privind eco-designul pentru produse sustenabile - nu dublându-l.

Prin urmare, CEA ar trebui să cartografieze lacunele de reglementare rămase, sector cu sector, înainte de a propune noi obligații, și ar trebui să evite explicit introducerea de noi cerințe în sectoarele în care mecanismele sunt încă în curs de implementare.

4. Asigurarea unui acces echitabil și prioritar la materia primă și protejarea fluxurilor de materiale strategice

4.1 PET și materialele plastice destinate contactului cu alimentele

Îmbunătățirea circularității necesită ca materialele să își regăsească drumul înapoi în produse noi printr-o reciclare de înaltă calitate, în circuit închis, care minimizează impactul asupra mediului și impactul economic. Reciclarea în circuit închis reduce dependența de materiile prime virgine, scade amprenta de carbon a producției de ambalaje și este esențială pentru principiile de circularitate pe care Comisia le-a semnalat deja pentru CEA.

CEA ar trebui să se bazeze pe principiul accesului prioritar introdus prin PPWR. Statele membre trebuie să se asigure că sistemele și infrastructura de colectare și sortare sunt în vigoare pentru a face materia

primă disponibilă în mod fiabil pentru reciclare, iar aceste sisteme ar trebui să acorde acces prioritar la materia primă pentru aplicațiile în care calitatea distinctă a materialului este păstrată, astfel încât acesta să poată fi reciclat din nou și reutilizat în aplicații similare, cu pierderi minime de cantitate, calitate sau funcție.

Este necesară diferențierea PET-ului și a altor materiale plastice destinate contactului cu alimentele de celelalte fluxuri de plastic atunci când CEA concepe măsuri pentru a stimula sectorul de reciclare a plasticului din UE. Există un decalaj real în stimularea utilizării materiilor prime secundare în alte aplicații din plastic.

Concordia recomandă conceperea unor măsuri separate privind materia primă și cererea pentru materialele plastice, distinct pentru PET destinat contactului cu alimentele/băuturilor și pentru celelalte fluxuri de plastic, concentrând noile stimulente pe aplicațiile care sunt cu adevărat subaprovizionate, nu pe PET, unde piața funcționează deja bine.

4.2 Alumiul: prevenirea scurgerii unei resurse strategice

Se așteaptă ca scurgerea deșeurilor de aluminiu din UE să crească, determinată de creșterea cererii din Asia și de dezechilibrul comercial creat de tarifele SUA aplicate aluminiului primar, care nu se aplică deșeurilor de aluminiu din UE. Dacă nu este abordată, această asimetrie riscă să epuizeze fluxurile de aluminiu de înaltă calitate de care depinde industria europeană, în special lanțul valoric al dozelor de băutură.

Pentru a proteja aceste fluxuri, UE ar trebui să instituie coduri vamale și comerciale distincte care să diferențeze deșeurile premium de doze de băutură uzate (UBC) de deșeurile de aluminiu cu grad mixt. Acest lucru ar permite reținerea specifică a fluxurilor de materiale cu cea mai mare valoare, menținând în același timp deschis comerțul mai larg cu aluminiu - evitând riscul pe care o restricție generalizată l-ar presupune pentru fluxurile comerciale legitime, nestrategice. Combinarea clasificării specifice cu instrumente proporționale de monitorizare a exporturilor și de trasabilitate, de tipul celor deja explorate pentru alte fluxuri de deșeuri critice și strategice, ar putea fi o alternativă mai eficientă decât recurgerea la interdicții de export.

Recomandarea este introducerea unor coduri comerciale/vamale dedicate pentru UBC și pentru alte categorii premium de deșeuri de aluminiu, însoțite de o documentație de export consolidată și de trasabilitate - nu de restricții generalizate la export - pentru a menține fluxurile strategice de aluminiu în interiorul UE, păstrând în același timp comerțul deschis.

5. Abordarea dezavantajului de cost al materialelor reciclate

PET-ul virgin rămâne semnificativ mai ieftin decât echivalentul său reciclat: PET-ul reciclat a avut o primă de preț de până la 800 EUR pe tonă. Acest dezechilibru de cost subminează utilizarea materiilor prime secundare și amenință viabilitatea modelelor de afaceri circulare în general, nu doar pentru PET.

În loc să recurgă imediat la noi măsuri fiscale sau penalități, Comisia, împreună cu statele membre, acolo unde este cazul, ar trebui mai întâi să exploreze întreaga gamă de pârghii de stimulare disponibile - fiscale, operaționale și bazate pe inovare - pentru a îmbunătăți disponibilitatea și accesibilitatea materialelor reciclate de înaltă calitate, inclusiv sprijin pentru reciclatori și mecanisme care contribuie la stabilizarea prețurilor și la asigurarea unui acces echitabil între sectoare și regiuni. Orice nouă măsură în acest domeniu ar trebui precedată de o evaluare de impact solidă și ar trebui concepută pentru a sprijini piața, nu pentru a o distorsiona.

6. Asigurarea unei aplicări riguroase și a unor condiții de concurență echitabile la nivel global

Producătorii europeni operează deja în baza unor obligații semnificative în materie de circularitate, siguranță și sustenabilitate. Acolo unde aplicarea normelor UE existente rămâne inconsecventă între statele membre sau nu ajunge la produsele care intră pe piața UE din țări terțe, întreprinderile din UE care respectă normele sunt puse într-un dezavantaj structural, în loc să beneficieze de condiții de concurență cu adevărat echitabile. Solicitățile Concordia din secțiunile 2.3 și 4.2 de mai sus sunt ca produsele vândute pe piața UE, inclusiv prin intermediul piețelor online, să respecte aceleași cerințe ca și bunurile produse în UE, iar aplicarea riguroasă a normelor să fie asigurată în mod consecvent în toate statele membre.

Concordia recomandă consolidarea coordonării și a schimbului de informații între autoritățile naționale de supraveghere a pieței, astfel încât operatorii conformi să fie tratați în mod consecvent, indiferent de statul membru de intrare; și îmbunătățirea monitorizării și trasabilității exporturilor de materiale secundare strategice - așa cum se prevede pentru aluminiu în secțiunea 4.2 - prin cerințe de documentare și clasificare la export care sunt proporționale, bazate pe dovezi și compatibile cu normele OMC, nu prin restricții generalizate la export.

Confederația Patronală Concordia este vocea legitimă comună a mediului de afaceri din România, acasă și în străinătate.

Suntem o organizație trans-sectorială constituită ca partener social, reprezentativ la nivel național, în baza Legii Dialogului Social.

Reprezentăm peste 4.200 de companii cu capital românesc și străin din 20 industrii esențiale care produc peste 30% din PIB-ul României și angajează 500.000 de salariați.

Suntem singura organizație din România parte a [BusinessEurope](#), a [Business at OECD \(BIAC\)](#) și a [Organizației Internaționale a Angajatorilor \(IOE\)](#).